

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANULU LVII.

"Gazeta" iese în fă-care zi.

Abonamente pentru Austro-Ungaria:

Pe un an 12 fl., pe șase luni

6 fl., pe trei luni 3 fl.

N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.

Pentru România și străinătate:

Pe un an 40 franci, pe șase

luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.

N-rii de Duminecă 3 franci.

Se primumără la toate oficiile

postale din țară și din afară

și la dd. colectorii.

Abonamentul pentru Brașov

la administrațiunea, piața mare,

Tergulul Inului Nr. 86 etagiul I.

1.: pe un an 10 fl., pe șase

luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.

Cu dusul în casă: Pe un an

12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni

3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.

sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt

sa se plăti înainte.

Nr. 201.

Brașov, Mercuri, 14 (26) Septembrie

1894.

Din cauza s. s. sărbătorii, de mâne, qlarulu
nu va apăre până Joi seara.

"Politică mai aspră".

Brașov, 13 Septembrie v.

Sub acestu titlu „Pesti Hirlap“, una din foile partidei guvernului, vorbindu despre atitudinea contelui Kalnoky în delegațiunile, dăce, că „față cu agitațiunile valahe din Ardealu s'a isprăvită cu politica de paciintă și de cruțare, trebuie aplicate mijloce mai aspre“. Și pentru a motiva acestu desideratū numita fōiă adauge: „De multu, pōte nici-odată nu ne-amū aflatū într'o pozițiā politicā atātū de favorabilū față cu spiritulu trădătorū de patriā și cu agitațiunile murdare“.

Se înțelege, că ori de câte ori cei din Pesta cāntă pe acēstā cōrdā a politicei înăsprite, șovinistii ungurū din Ardealu sarū în susu debucuriā. Așa face și reptila guvernamentalā „Kolozsvár“, care este încāntatā de limbajulu de ađi alū lui „Pesti Hirlap“, care înainte de astu nu voia sē dea mișcărilor naționale din Ardealu importanța, ce i-o dădeau „patrioții“ din Clușiu și care abia acum s'a reînțorsū earășī în „calea adevărulu“.

Fōiā clușianā ar dori, că tōte diarele din Pesta sē vorbescā ca „Pesti Hirlap“ și sē nu mai întrebunțeze expresiuni de soiulu celorū privitore la „pacificarea“ Romānilorū.

„Credemū a nu ne înșela“, dăce „Kolozsvár“, „când considerām acēstā politicā mai asprā de politicā lui Dr. Alexandru Wekerle, care nu constā în alt-ceva, decâtū în a dovedi prin fapte agitatorilorū naționaliști, că ori-ce atacū îndreptatū în contra ideei de statū maghiarū se pedepsece cu asprime și că în Ungaria singurā aspirațiune naționalā îndreptățitā este aceea, care se supune ideei de statū maghiarū“.

Politica lui Wekerle! Cine se mai îndoiesce ađi despre tendința și

scopurile ei? Nu era necesitate de espicările confuze și pātimașe ale fōiei clușiene, ca sē-o cunōscemū.

Abstragēndū dela tōte cāte s'au întēmplatū până acumā sub egida ministrulu președinte actualū, cele petrecute cu ocașiunea procesulu de Sāmbātā dela Sātmarū erau singure de ajunsū de a ilustra pe deplinū direcțiunea nenorocitā a politicei lui Wekerle.

A dīstū d-lū Wekerle în faimosulū sēu discursū dela Baia-mare, tolosindu-se de-o apucăturā șireatā ca sē facā efectū: „Arătați-mī unū singurū Romānū, care a fostū maghiarisatū cu forțā!“ Se înțelege, mulțimea a aplaudatū și a găsitū observarea acēstā tōrte istētā și corectā. Dēr cum se presentā lucrulu în realitate?

Procesulu din Sātmarū ne dā lāmurirea cea mai clarā. Aici tribunalulū a impusū cu forțā acusatulu Vasile Lucaciū de a se folosi de limba maghiarā în răspunsurile sale, cu tōte că legea și praxa îi dădeau dreptulū de a vorbi romānesce. Dēcā Lucaciū n'a cedatū acēstei încercāri temerare de alū „supune ideei de statū maghiarū“, acesta de sigurū nu e meritulū politicei lui Wekerle. Dēr dēcā și față cu „faimosulū agitatorū dela Sisesci“, cum ilū numescū foile unguresci, se întrebunțēzā cu atāta cinismū forțā brutalā pentru validitarea ideei de maghiarisare, cātā forțā nu se va desfășura în acestū scopū față de marea massā a Romānilorū mai puținū dibăci în apērarea dreptulu lorū de limbă?

A se „supune ideei de statū maghiarū“ însemnā dērā în praxā: a se lăpēda de dreptulū sēu de limbă, fiā de bună voīā ori silitū. Acțiunea politice, care vrea sē apere acea „ideā de statū“ nu este dēr decâtū o continuā siluire și sfōrtare în favōrea maghiarisării.

Prin urmare putemū susținē cu dreptū cuvēntū, că maghiarisarea

forțatā și numai acēstā este nota caracteristicā a întregēi acțiuni politice, ce țintesce la realizarea „ideei de statū maghiarū“.

Pentru o ast-felū de acțiune se potrivece „politica mai asprā“, de care vorbescū foile amintite maghiare.

Altā întrebare este dēcā o ast-felū de politicā va putē duce la limanū turbatulu șovinismū ungurescū de astăđi.

Noi credemū, că tocmai în privința acēstā declarārii lui Kalnoky în delegațiuni, pe lângā tōte măgulirile, conținū unū memento tōrte seriosū pentru Maghiari și politica lorū.

De nu-lū vorū înțelege Maghiarii a lorū va fi paguba, căci pōte ca ei sē se afle într'o pozițiā politicā încā favorabilā, dēr cine le va garantā și pentru diua de mâne?

Kalnoky de sigurū ar fi celū din urmā, care sē le dea acēstā garantā.

„O națiune fără armată“.

Ca o ilustrațiune curiosā pentru vorbirile oficiale, ce s'au ținutū în delegațiunea ungarā, pōte servi articolulū, pe care ilū publicā sub acēstū titlu baronulū Jvor Kaas în organulū principalū alū partidei naționale a lui Apponyi, în „Nemzeti Ujság“. Jvor Kaas în espunerile sale accentuează, că Ungaria nu pōte fi nici independentā, nici statū naționalū, până când ea e păzitā de o armată neungarā, căreia îi este tributārā. Abstragēndū dela tōte extremele, viēta actualā constituționalā, în continuitatea sa, nu se pōte desvolta într'unū statū naționalū, deōrece spre scopulū acesta îi lipsesce unulū dintre cei mai însemnați factori: armata naționalā. Autorulū își întemeiēzā aserțiunea sa în următorulū modū caracteristicū:

Suntemū lipsiți de misiunea culturalā, care unesce și influențēzā; de aceea, de

care dispune fiā-care altū statū: celū bulgarū și romānū, Sașii și Bavarezii. Aci dispunū alții de noi. Cea mai considerabilā putere naționalā, adunatā în armată, nu numai e perdutā pentru noi, ci este îndreptatā chiar în contra noastră. Pe copilū ilū educā scōla, pe tinerū armatā. În Ungaria nici scōla nu-e maghiarā, mai alesū scōlele militare suntū tōte germane, excepționāndū numai Ludovica. Dēcā copilulū învață în scōlā despro maghiarismū, în armatā învață altā limbā, altū patriotismū. Stindardulū naționalū e înlocuitū cu celū negru-galbenū, patria cu întrēga monarchiā, limba maghiarā cu comanda germanā, și fiā-care feciorū de țēranū valahū, slovacū sēu sērbū scie, că porunca oficerilorū germani are o putere covērsitorē, căreia trebuie sē se supunā nu numai elū, ci chiar și solgābirulū ungarū, pe când statulū ungarū nu le poruncesce oficerilorū germani. Unde este puterea, acolo e și autoritatea, pentru aceea statulū ungarū nu posedā autoritate față cu naționalitățile. Nu-lū vedū, nu jōrā credința colorilorū sale, nu se temū de elū.

Cu cuvinte pātimașe espune baronulū Jvor Kaas avantajiele unei armate naționale pentru Maghiari, pentru de-a încheia cu acuse grele contra guvernulu liberalū și a majorității acesteia în camerā și în delegațiuni, „care își traficā plāngerile lorū miltare și pretensiunile națiune, în fiā-care anū din nou, pentru prețulū unei prolongiri a mandatelorū guvernamentale... Ardū de pofta, ca sē-și pōtā jertfi ideea naționalā. Iși plēcā capulū înaintea jugulu străinū, pentru ca sē pōtā domni asupra propriulu lorū sânge.“

Astfelū se espectorēzā teribilulū baronū, fără însă de a-se întreba, că ore au Maghiarii puterea de-a provedē o armată naționalā a lorū cu materialulū de lipsā de omenī „maghiari“; că ore suntū ei în stare de a suporta singurī spesele pentru susținerea unei astfelū de armate?

FOILETONULU „GAZ. TRANS.“

Teoriā și praxā.

Șchiță polonā.

— „Pentru-ce treci întotdēuna cu vederea tînēra pāreche logoditā, stimatā dōmnā?“

— „Pentru-cā mă face nervōsā.“

— „Prin ce? Amēndoi suntū tineri, frumoși și atātū de îndrāgiți...“

— „Tocmai pentru aceea. Nu potū suferi acēstā dragoste arātātā pe față. Și credū, că omulū ar trebui sē mōrā de uritū sēu sē nebunescā de nervositate, dēcā ar sta continuu sub controla unorū priviri atātū de dulci, duiōse și strălucitōre. Brrr!“

— „D-șōra Stefania însă nu pare a fi aprōpe nici de mōrte, nici de nebuniā. Are colōrea rosei și răspunde la privirile dulci, duiōse și strălucitōre.“

— „Ce vrēi d-ta! O noviță de șēse-spre-dece ani! Te asigurū, că Stefania, în decursulū declarārii de amorū a logodni-

cului ei, a vērșatū șirōie de lacrimi, și și-a pēstratū ca unū suvenirū vecinicū acea flōre, pe care „elū“ i-a pus'o în pērū în acea di“.

— „Dēr nu consideri acēstā, stimatā dōmnā, ca o crimā?“

Întrebarea acēstā a pus'o Edmund în glumā, dēr se uitā seriosū și scrutătorū în stelele ochilorū negri ai visaviului sēu, carī de sub genele lungī întotdēuna priveau asupra lumei pe jumētate indiferentū, pe jumētate batjocuritorū.

— „O crimā? Nu! Dēr aflu ridicolū acēstū lucru, chiar așa de ridicolū, ca și ingenunchiarea bărbatulu la declarațiunea sa de amorū.“

— „Deci și ingenunchiarea o condamnī, stimatā dōmnā? Nu ai avē voīā sē-mī împārțășesci, care specie de declarațiune amorōsā e cea mai potrivitā după părērea d-tale?“

— „Este egalū care, dēcā e numai fără esagerare. „Te stimezū, imī ești simpatīcā, raporturile nōstre materiale ne ertā a ne cășetori, voiesci sē fi a mea?“ — mai

departe nimica. Nici nu e lipsā de mai multū!“ răspunde dōmnā Clara.

— „Nu e lipsā de mai multū. Hm! Cestiunea e fōrte clarū espicatā. Dēr încā nu mi-ai espicatū, stimatā dōmnā, de ce sē fiā eschise dintr'o astfelū de conversare — cum o numesci d-ta — esagerāriile și o cādere în genunchi?“

— „Pentru-cā nu corēspundū adevērulu. Spune-mī, dēcā vr'o femeiā în viēta ei conjugalā și-a vēdūtū vre-odată soțulū ingenunchiāndū înaintea ei? Pentru ce dēr sē ne lāsămū a fi înșelate îndatā la începutū?“

— „Dupā cum vedū, d-ta, stimatā dōmnā, te-ai hotărītū, a nu te lāsa sē fi nicī-odată înșelatā?“

Clara surise cu amărăciune.

— „Nue vina mea, că gāndescū astfelū. Dēcā voiesci sē vorbesci despre o iubire entusiastā, atunci nu te îndrepta cātrā o femeiā divorțatā, care acum e vēduvā. Pentru mine cășetoria nu mai este unū semnū altū întrebāri, care ajunge până la alū șēptelea ceriu“.

Apoi tăcū. Buzele ei întotdēuna palide se înroșirā și tremurāu, când dīse, la aparință liniștitā, cele din urmă cuvinte. Elū nu își luā ochii de pe ea și îi întinse mâna, fără voīā, ca și cānd ar fi voitū sē apuce degetele micī, carī se jucau atātū de nervosū cu brațara de aurū.

— „Nu poți uita, stimatā dōmnā?“ dīse elū încetū cu așa insistență, ca și cānd ar voi sē scōtā cu tōtā puterea inimei sale unū răspunsū sincerū la întrebarea sa.

Clara își ridicā, cu mândriā capulū, și risulū desprețitorū de mai n'ainte i-se întipāri și mai multū pe buze.

— „Încā n'am uitatū, — ce importā? Nu crede, că ai datorința a mă compātīmi. Gāndescū la aceea, pentru-cā nu-mī stā în putere a uita. Am o memoriā atātū de bună, încātū tōte datele din resbelele persice și punice suntū ca și țintuite în ea. Cum se potū deci uitā istoria propriei mele viēți? Dēr te asigurū, că sunt deplinū îndestulitā cu ea.“

— „Atātū de îndestulitā, stimatā

Procesul de calomnie al d-lui Lucaciu.

Sătmaru, 22 Sept. st. n. 1894.

(Raport special al „Gazetei Transilvaniei.“)

Părintele Lucaciu a fost escortat sub pază dela Seghedin în 19 l. c. însă așa pe furiș, ca nu cumva publicul român să se pôtă pregăti pentru „demonstrațiuni“. Mercuri noaptea sosi d-sa la Sătmar și așa publicul român din aste părți nu s'a putut aduna, după cum s'a făcut în procesul „Memorandului“, ceea ce s'ar fi și întemplat, dacă nu se folosiau de apucătura acesta, ca să aducă pe numitul, așa după cum răpescie uliul puilul nevinovat.

Pe lângă toate aceste aici în centrul, în acest cuib maghiarizat, s'au adunat peste o sută de inteligenți și popor. Inse ca acest public se nu pôtă intra în sala de pertractare, cu două zile înainte s'au împărțit biletele de intrare la toți orașenii; abia pentru familia acusatului s'au păstrat 4 bilete.

La 7 ore s'a espedat ministrului de interne următoarea telegramă:

„La pertractarea lui Dr. Lucaciu biletele de intrare toate împărțite publicului din Sătmar; noi, consăngenii și provincialii, cari zile întregi am călătorit la această pertractare, nu putem primi intrare. Cerem dispozițiune grabnică, ca nouă să ni-se dea bilete de intrare.“

Nesind răspunsul, sub porța edificiului tribunalului aproape la o sută de inși am pretins intrare în corpore, însă nu ni-s'a dat, ci am fost scoși cu puterea din curtea edificiului și la forță majoră, a trebuit să renunțăm la intrare.

Tribunalul se constituie după 9 ore: Președinte *Toperczer*, județi votanți *Günter* și *Török*; notar *Tordai*; procuror *Goth*; apărător: D-l *Coriolan Brediceanu* din Lugoșu.

Intrând președintele în sala de pertractare, dă ordin, ca Lucaciu „să fie escortat“ în sală. Intrând prin ambitul salei publicului român și puținii dintre noi cați ne aflăm din deosebită grație în sală, erupseră cu toții în strigăte de: „să trăiască martirul neamului românesc.“

Președintele face semn acusatului să ocupe loc pe banca menită pentru el, după care declară ședința de deschisă. Președintele schițază apoi în reasumatul actului, care formeză baza acestui proces, și anume:

Părintele Lucaciu în anul 1892, reîntorcându-se dela Viena, când — la mandatul poporului român — o deputațiune duse „Memorandul“ la monarh, voi a da semn înaintea cetățenilor și alegătorilor din cercul de alegere al Baiei-mari despre isprava făcută. Inse solgăbirul de cerc Alexandru Smidt află cu cale, ca adunarea însinuată la timp și în totă forma legală să o oprască, pe cuvânt, că în aceea are să se pertracteze cauză „politică“. Lucaciu face în urma acesta arătare la ministrul de interne de-atunci, Szapary, ce-

rându sanare contra acestei volnicii, și totodată descrie în cele mai vii colorii nedreptatea și despotismul comis de acest solgăbiru, chemat prin poziția sa de a fi păzitorul legalității și justiției. Arată, cum avem o administrație „brigantă“ și „bașibuzucăscă“, care în numele „ideii de stat“ maghiar despoe poporul român de drepturile sale prin legi pozitive asigurate.

Epistola este, ce-i drept, deprimătoare în ceea ce privește anomaliile administrației, și ministrul în loc de a căuta adevărul și de a porni cercetare contra dirigătorului, ce abuzază cu poziția sa, află cu cale a cere persecuțiune oficiosa contra celui cive din stat, care descopere în mod cel mai clasic stările bolnaviciose.

Președintele cetește cu accent grave această epistolă și mai ales expresiunile mai grave le predă cu un felu de pathos, ca și cum ar ceti o operă proprie, și se ridică într-o sferă mai înaltă atunci, când silită a fost să cetească: „Noi nici când n'am conspirat contra patriei, ca aceia, cari au arangiat peregrinajul la Turin la detronatorul Monarhului, la „sântul bătrân Kossuth“.

După acesta se cetește hărtia ministrului către procuratura din Sătmar, prin care se poruncesce tragerea în cercetare a părintelui Lucaciu și „apărarea onorei“ amplexului administrativ, care însuși a renunțat a și-o apăra. Dacă numitul nu și-a vădit atăcată onora din anumite considerațiuni, ca nu cumva în decursul procesului Lucaciu să pôtă dovedi prin acte neresturnabile ceea ce a susținut, stăpânul său a crezut consultat a căuta totuși o apă pentru de a spăla harapul; dăru sigur, cu această apă de l'ar spăla ori cât, alb totuși nu va rămâne.

Apărătorul: Rogă tribunalul să decidă suspendarea pertractării din motiv că delictul, chiar dacă s'ar fi comis, este deja prescis; de altă parte, dacă într'adeveră actul de sub acutațiune ar conține vătămăre de onore, cel vătămat ar fi trebuit în acest cas să și ceră apărarea onorei sale, dăr asta nu a cerut în timpul prescis de lege, adevă în decursul de trei luni, nici ministrul, nici vătămatul, și așa actul nu pôte fi în mod legal luat la pertractare.

Procurorul: Cu multe sofisme încercă a dovedi, că prescripția nu esită; cedă de-altmintearea, ca tribunalul să iee la desbatere cestiunea acesta în decursul argumentării, dăr n'ar fi de părere, ca să i se concedă acusatului așa ușor a se subtrage dela răspunderea faptei de densusul comisă.

Brediceanu: Nu mă pôtă îndestulă mira, cum vine acusatul public și dăce despre un bărbat, ca Dr. Lucaciu, că ar voi a se subtrage dela răspunderea

faptei sale? Nu pôtă pricepe astă satiră. In ce privește curagiul, convingerea sa personală, săntenia cauzei, ce o representă, a servit clientul meu cu atâtea dovești chiar aici, înaintea acestui tribunal; ba chiar în starea, în care se prezintă acum înaintea D-vostre dă o dovadă nedisputabilă despre firmitatea, puterea și rezoluția sa admirabilă. Să nu scie ore nici astăzi acusatul public, că Dr. Lucaciu aproape de un deceniu, din acest oraș începând, a sciut să lupte și să suporte cu o rară abnegațiune toate consecințele faptelor sale și nici când n'a dat dovadă de lașitate. Ba s'a supus la toate greutățile emanate dintr'un sistem bolnavicios, apărând cu mândria convingerile sale.

Ce se ține de a doua parte a vorbelor acusatului public, atrag atențiunea tribunalului, că în meritul prescripțiunei d-sa n'a adus nici un contra motiv, prin ceea ce se vede a recunoșce, că prescripția are loc. Dacă n'ar avé loc anularea său prescripția, poftescă acusatul public a combate motivele cu contra-motive; neputend însă face acesta, chiar d-sa arată, că vré a se pitula dinaintea adevărului. A face frase, nu este menirea justiției. A intra în domeniul politic nu doresc, căci atunci ar trebui să și spun lucruri prea zdrobitore, și din principiu doresc a evita ori-ce polemică, ce cade afară din domeniul acestei cauze. Cu multă măhnire vedă și trebuie să mă convingă, că acusatul public cu atâtea ușurință face imputări la adresa noastră, a Românilor; în loc de un acusat, pe care puterea publică îl pune pe banca acusaților, d-lui procuror îi place a ne pune pe mai mulți, adevă acuză și pe cine nu stă pe asta bancă. Astfel mă silesce d-lui procuror să și spun, că nu noi Români suntem cei ce luăm în zeftă maghiar, ci chiar d-sa este acela, care abuzând de frumoșa poziție, în care se află, ia în zeftă cetățenii statului și și bate joc de spiritul adevărat al legii.

Procurorul: vré să și reserve dreptul de a răspunde numai după ce tribunalul va aduce hotărâre meritoriă cu privire la prescripțiune.

Tribunalul se retrage și după o desbatere de peste 1 oră, intră în sală și spune hotărârea: că nu dă loc cererei privitoare la prescripțiune.

Președintele: întrebă pe acusat, dacă are ceva de observat contra traducerei epistolei, acuma cetită în „limba statului“

Lucaciu: începe să vorbescă româncese, însă președintele îl intrerupe, provocându-l să vorbescă „magyarul“, adevă numai în „limba statului“.

Dr. Lucaciu: protesteză contra acestei proceduri și doresce a se folosi de dreptul prevădit pentru cetățenii statului în legea despre egala îndreptățire a naționa-

lităților. Președintele însă totu mereu îl intrerupe.

Procurorul: Se ridică și propune: că acusatul, care a fost profesor la gimnaziul din loc și a propus chiar literatura maghiară, trebuie să vorbească unguresce, și nici la un cas să nu i se concedă a vorbi în limba „valahă“. Cere, că în meritul acestei cauze tribunalul să aducă hotărâre, cu atâtea mai vertos, că așa se pare, că acusatul voiesce a fi reținut; chiar prin astă ținută a sa dovedesce, că e înșpătinat.

Apărătorul: Dice, că d-sa adese-ori a figurat ca apărător la Arad, Pesta, Caransebeș și Lugoșu, dăr nici într'un loc nu i s'a întemplat, ca acusatului român să i-se fi detrasă acest drept garantat prin lege, acest drept atăt de natural. La observarea d-lui procuror, că am fi antipatriotic, și eu reși patriot noi Români, numai atâtea observ — continuă apărătorul — că dacă eu și noi Români n'am fi buni patrioți, atunci spre a compromite justiția maghiară așa aproba propunerile d-lui procuror. Dăr cum D-vostre, d-lor, în sala justiției vă abateți dela cauza, ce ar trebui să desbateti și începeți a face politică? D-v., d-le procuror, care trebuie să apărați respectarea legii, voiți să lipsiți de un drept prevădit în lege pe acela, care voiesce a se apăra în limba sa? Acesta este un drept natural, de care se pôte folosi ori-care cetățen liber în stat. Cum veniți dăr d-vostre, să ne impuneti din oficiu o limbă pereclită „limba statului“? Noi nu avem lipsă, ca statul să ne dea nouă limbă, căci asta ni-a dat natura, care ne este limba maternă. Noi nu cerem în astă privință concesiune dela tribunal, căci avem lege pozitivă sancționată. Dacă voiți să exerciați terorismul, o puteți face; puterea vă este în mână, puteți merge până la estreme, puteți pune unui acusat funia în grumazi și să și nimiciți, dacă îi luați posibilitatea de a se apăra în limba sa. Contra propunere nu fac, căci nu se ține de tribunal a delibera asupra propunerii, și vă rog să aveți în vedere legea și dreptul acusatului de a se apăra în limba sa maternă.

Procurorul dice, că n'a avut intențiunea de a face politică, și insistă pe lângă propunerea sa de mai înainte, dăcându: „că unde limba protocolară este cea maghiară (§ 7 al art. de lege 44 din 1868) acolo numai unguresce se pôte vorbi.“

Dr. Lucaciu: Voiesce în limba română să vorbescă, dăr președintele totu mereu îl intrerupe și în fine îi detrage cuvântul (tribunalul încă nu aduse hotărâre meritoriă).

Brediceanu: Rogă tribunalul, să se cetească § 7, în care apriat se constată, că acest paragraf nu se referesce la

dămnă, încât nu ai voi să se facă ore-care schimbare?

— „Despre ce vorbesc?“

— „Despre o a doua căsătorie, stimată dămnă.“

— „Eu... nu te înțeleg.“

Ca și când n'ar fi înțeles, dăr totuși i-se acoperi fața cu o roșetă viasă, și în ochii ei apăru în locul surisului vecinic batjocoritor o rață tremurătoare, care revărsă asupra întregii fețe un reflex fermecător de emoțiune și nesiguranță.

Edmund o privea în tăcere. De câteva ori își deschise și închise buzele, nesciind ce să dăce. În fine se reculese.

— „Voiesc să și-o esplic în scurt, stimată dămnă. Dacă libertatea, ce ai câștigat-o înainte cu un an, nu-i este atăt de scumpă, încât să vo pôtă parasi, atunci dă-mi mie mâna. Te rog și i promit a face totul, ca să nu regreti nici-odată pasul acesta.“

Vortă repede, dăr liniștit. Vocea lui nu tremura, ochii lui priveau liniștiți și fără patimă, la dămnă țara, și totuși obraji ei la făr-care cuvânt al lui se făcură totu mai palid și fruntea i-se încreși și întunecă.

— „Libertatea mi-e în adevăr forțe scumpă“, — răspunse ea cu vehemență — „mă îndoiesc, că așa pôtă fi fericită, și eu așa pôtă fericit într'o a doua căsătorie. Pentru ce să riscăm această probă periculoasă? Și spune-mi în fine de cesă ne căsătorim chiar noi amândoi?“

Vocea ei părea a fi măriasă, și totuși Edmund auzia din ea un tremur ușor, môle.

— „Pentru ce? Ca să trăim împreună Te îndoiesc, că am pôtă fi fericit, eu din contra sunt sigură de asta. Ne cunoscem de mult, avem egale temperamente. Te stimez mult, și ce se ține de simpatie...“

— „Sciu bine, ce vré să dăci. Prezența mea nu și-e neplăcută și voiesc să cutezi a-o suporta până la finalul vieții. Dăr eu nu sunt mulțamită cu o ast-fel de înțială, nu voiesc o ast-fel de comunitate. Mă stimezi mult... dăr ar fi pentru mine o greutate, pe care ar trebui să o tărăsc ca pe o coră de fier, care mi-ar apăsa fruntea și mi-ar răci-o. Nu ar arunca nici o rață de lumină asupra vieții noastre comune și nu ne-ar îndulci nici o oră tristă, negră.“

— „Deci mă refus?“

— „Nu-ți pôtă accepta propunerea, comerțul acesta în companie nu ar fi avantajos pentru nici unul dintre noi.“

— „Regret.“

Nu dăce nimic mai mult și acest cuvânt i se străcură fără voiă din gură. Privirea lui tristă atinse fața ei, dăr numai pentr'un moment.

— „Regret? Pentru ce? După ce nici unul dintre noi doi nu și-a perdat ofertul, ne retragam încă destul de timpuriu, fără de-a fi riscat câtuși de puțin.“

— „Te înșeli, stimată dămnă, eu riscai cel d'ntai și cel din urmă vis al vieții mele. Eu riscai inima mea, pe care d-ta o câștigași deja ca jumătate copilă cu priviri amicale, vorbe dulci și cu o stringere de mână caldă. Când ne despărți vieța, purtai lung timp în inimă amintirea d-tale ca o relictivă, lângă care nu putea avé loc alta. Amintirea nu se vesteși nici-odată. Scirile despre purtarea soțului față cu d-ta, despre procesul de divorț intentat, erau pentru mine o licore de speranță. Cu toate că eram departe de d-ta, te iubeam. Făcarea cugetă, făcarea palpitate a inimei mele erau pentru d-ta.“

— „D-ta?...!“

— „Da, eu, stimată dămnă. Sciu, că vei ride. Iubirea, care nu nascecu într-o inimă, e totu-deuna un ton făr de sunet. Pentru d-ta și mai mult, copilărie ridiculă. De mi de ori am jurat, că nu-m voi espune simțimintele critice d-tale ne milose. Dăr astăzi mi-e totu una. Astăzi ne vedem de ultima-dată. În această oră de despărțire imi ridică cu fală capul și recunoșc, că sunt atăt de ridicol copilăreț, încât te iubesc, că imi vin lacrimile în ochi, când gâdesc, că trebuie să mă despart de d-ta. Da, așa fi în stare să îngenunchez înaintea d-tale și să te rog, ca să și retragi vorbele de refus de mai înainte, cu toate că sciu, că pentru un bărbat, care îngenunchă, nu ai decât o expresiune compătimită.“

— „Edmund!“

Amândou brațele și-le întinse spre el rugându-se, ca și când ar fi voit să alunge vorbele amare, cari o vulnerau și cari curgeau mereu de pe buzele lui. Ochii ei primiră o lucire umedă, caldă, însă el nu vedea, nu auzia nimic, decât numai vorbele sale, cu cari își arunca de pe inimă greutatea, care l'a apăsat timp de atâtea ani.

cauze criminale ci numai la desbateri administrative. Nu înțelege cum vine, ca în-și tribunalul să eludă legea.

După acestea tribunalul se retrage și hotărăște în merit, decât are dreptul de a se sesiza, ori ba, de-a vorbi românește? După o sfătuire aprăde de 2 ore, vine și hotărârea judecătorească, că lui Dr. Lucaciu, fiind că el vorbește perfect în limbă maghiară, nu i-se permite să vorbească în limba română, decât dacă asta nu o face, se consideră, că el vorbește delat de apărare.

Dr. Lucaciu: Protesteză sărbătorește: în numele lui Dumnezeu, a patriei și a lui Dumnezeu protesteză, că eu aici, înaintea unui tribunal judecătorească, sunt oprit de la exercitarea dreptului meu natural!

Președintele: Oprescă pe acusatul de a vorbi în altă limbă, decât în cea maghiară.

(Despre celelalte urmază raportul).

Raportoriul.

SCIRILE PILEI.

— 13 (25) Septembrie.

Despre primirea părechii regale române la Predeal și la Sinaia se telegrafează următoarele: Părechia regală a fost primită în Predeal de Altețele lor regale principele Ferdinand și principesa Maria, de ministrul președinte și de ministrul soțiilor lor; de autoritățile superioare, de ofițerii statului major și de un public foarte numeros. Regina, care a primit o mulțime de buchete, a rămas foarte încântată de această primire, mulțumindu-se cu cuvinte animate. În Sinaia Măceșăstărilor Lor a fost primit de personalul oficial, de multe dame și de un public imens. Trăsura regală a fost înălțată cu cunună de flori. Convoulul a mers cu înțaiu la mănăstire, unde s'a închinat un Te Deum. Garda de onoare forma un batalion de vânători, care după serviciul divin a defilat, în frunte cu principele moștenitor, pe dinaintea părechii regale. După această amândouă părechile regale au mers la castel. Săra a fost un impresionantă conductă cu torțe.

— o —

Congregația extra-ordinară a comitatului Brașov, conchiată, precum se știe, pentru a se da un vot de încredere d-lui fișpan în afacerea sa privată cu redactorul Dr. Weiss Ignatz, s'a ținut ieri și a avut ca rezultat, că membrii nași și maghiari au primit cu toate voturile contra votului inspectorului școlar reg. în pensie, Francisc Koos, propunerea de-a se exprima stima și încrederea municipiului pentru d-lu fișpan Membrii români au absentat de la această ședință.

— o —

Agentul ungurească la Paris. Foile ungurești spun, că faimosul agent

— „Voiesc să mă desjosesc cu totu în ochii D-tale“, esclamă el, scoțându din buzunarul dela pieptu un obiect învelit în hârtia de metașă.

— „Cunoști această floare? E rosa, pe care ai purtat-o în păr în cea dintâi seră de bal a D-tale. Ai pierdut-o, și eu am păstrat-o. E drept, eram încă un tânăr de douăzeci de ani. Și D-ta de sigur încă ai fi plâns de emoțiune, decât ți-s'ar fi făcut v'r'o declarație de amor. Inse astăzi ești o femeie înțeleptă, plină de demnitate, și eu am fost așa de nebun, încât am purtat tot-deuna rosa acesta pe pieptul meu... Ți-o dau înderăt astăzi ca un omagiu adus judecării D-tale reci și sublimității D-tale spirituale, ca un proiect rupt al acelu „comerțiu de companie“, pe care l'ai refuzat c'unu ast felu de dispreț.“

— „O Edmund, nu voiesc, ține floarea! Nu ne-am înțeles. D-ta mi-ai oferit aur și m'ai făcut să cred, că e aramă. L'am refuzat, deoarece credeam, că m'ai oferit puțin, până când eu voi am să posed totu.“

— „Și să și dai totu, Clara?“

— „Totu!“ fu răspunsul lin.

Acum li se întâlniră mâinile într'o strângere caldă. Ochi li-se contopiau, ca și

Ovary L. a sosit la Paris, pentru-ca „să lămurească presa și publicul de-acolo asupra adevăratei naturi a mișcărilor române“. De sigur, se va fi dus jupânul Ovary cu busunarele pline, der nu-i va folosi nimic; afară, pôte, de vre-unu Jidanu, ori doi, nu va găsi diarist franceșu, pe care să-lu corumpă.

— o —

Nenorocire. Cu trenul de aș-dimineață, ce venea dela Zărnesc la Brașov, era p'aci să se întâmple o mare nenorocire. La gara dela Cristian trenul a dat, pe neașteptate, peste două vagoane, ce-i steteau în cale. Mașina a fost oprită, der nu fără a se lovi totuși de vagoane, cari porniră în jos spre Brașov cu celeritate mare. Abia aujunseră însă până la cărămida dela Cristian și aci deteră peste o ciurdă de vaci, ce tocmai trecea peste traseu. Cinci vaci fură omorite și vagoanele se opriră în cadavrele lor. Decă mașinutului nu i-ar fi succes să oprescă repede locomotiva, nenorocirea ar fi fost multă mai mare. Astfel însă trenul a scăpat și călătorii n'au suferit nimic, afară de o sguduitură.

— o —

Banii cei vechi de câte 20 cr. și de câte 4 cr., după cum se știe, cu 31 Decembrie se vor retrage din circulațiune. Iată după acesta va urma retragerea pieselor de câte 10 cr., 1 cr. și 1/2 cr., alu căroru terminu de circulațiune va fi, probabil, până la 31 Decembrie 1895. Ordinul de-a se face socotelile oficiale după valorea cornelor se va da numai după ce se vor retrage din circulațiune toți banii cei vechi, afară de talerii de câte 1 fl.

— o —

In capitulul gr. cat. din Gherla s'au făcut prin învoirea ministrului ungurească de culte și instrucțiune publică următoarele promovări: Canonicul custode Ioan Papiu a devenit canonic lector; canonicul școlii Alexandru Bene a devenit canonic custode, iar Ioan Georgiu a fost numit canonic cancelar.

— o —

O căsătorie în lumea industrială. Joia trecută s'a celebrat căsătoria religioasă a d-lui Marinescu Bragadiru cu d-na Sophia Luther într'unu ceru intim de amici. Nași au fost d-na și d-ulu Nicolae Filipescu. Căsătoria au primit numeroșe felicitări din țară și din streinătate.

— o —

Comandă japoneză. Se scrie din Berlin: Nepotul împăratului Japoniei a sosit la Essen la uzina Krupp. Se asigură, că e însărcinat să comande o mare cantitate de munițiuni de războiu pentru Japonia.

când ar căuta să întărească ceea, ce amândoi speraseră, însă nu cutezară a crede.

— „Te iubesc!“ ingăna Edmund. „De ce nu ți-am spus-o mai de mult? De ce imi reținu-și și tu mărturisirea pe buzele mele cu surisul tău indiferent, batjocoritor?“

Clara plecă capul ei mitel.

— „Nu scieam, că în adevăr mă iubesc“, și ea încetă, „și mă temeam, că lumea mă va califica de-o veduvă doritoare de căsătorie și mă va batjocori. De aceea mă încercam a mă convinge și a convinge și pe alții, că desprețuesc aceea, ce d-ur formeză conținutul și singura fericire a vieții noastre! Der de ce mi-ai creșut?“

— „Der cum să nu ți fi creșut? Tot-deuna accentuai acesta în modu atât de hotărât, încatu trebuia să cred. Te rog acuma ți-mi „tu“!“

Clara surise.

— „Vedă, că până astăzi ai rămas totu tineru neșpertă. Noi femeile d-ur vorbim mii de lucruri numai pentru aceea, ca să nu ni-se credă!“

V. S.

Censul și muncitorii.

Socialiștii din Budapesta au ținut Sămbăta trecută o mare adunare de muncitori, la care au luat parte ca la patru mii de oameni. Scopul adunării era, ca muncitorii să facă atent parlamentul asupra numărului lor considerabil și asupra inteligenței lor, care acum este mai mare, ca înainte, cerându pe baza acestora, ca dieta să le dea lor dreptul de alegere și de liberă întrunire.

La adunare poliția a fost reprezentată prin căpitanul Dr. Desideru Boda; ca președinte a fost aclamat Paul Starck.

Primul vorbitor a fost Bokányi, care vorbind despre dreptul electorală dize, că muncitorii sunt eșchiși dela exercitarea celor mai sante drepturi omenești, numai pentru-că cei dela putere știu, că muncitorii voiesc să creeze o altă societate mai bună, care loru nici de cum nu li-ar conveni. Partida socială-democrată este singura partidă, care pôte aduce bine omenei. Socialiștii pretind dreptul electorală, der numai pentru-că acestu dreptu ilu consideră ca mijlocu pentru sjungerea celorlalte scopuri ale lor. Socialiștii sunt acusați cu nepatriotism, der elementul cel nepatriotic este burgesimea. Ministrul, făcendu pe patriotulu, dă ordinațiune, după care dintre muncitorii aplicați în țară celu puțin 50% trebuie să fiă Unguri. Der constată unu faptu când dize, că acum muncitorii streini sunt mai mulți ca înainte. Etă, așa știe patriotica burgesime să respecte ordinațiunile omului de aceeași pânură ca ea!

Iohan Kiel vorbi în limba germană, declarandu, că muncitorii nu vor renunța la dreptul electorală, până când nu li-se va da, și că ei pretind acestu dreptu numai pentru bărbați, ci și pentru femei. Provocă pe muncitorii să se organizeze și să învețe, căci „muncitorulu numai prin învățatură își va pute elupta drepturile sale“. Eugen Steiner injură presa: Ungaria sudică, unde muncitorulu nu are drepturi, și Ungaria nordică, unde muncitorulu nu are pâne, le asemăna cu cea mai întuneoasă Africă.

Vorbitorulu Emericu Bauer dize: Constată, că în privința dreptului și a libertății, Ungaria stă mai înderăt, decâtu toate statele europene, afară de Rusia. Statistica electorală dovedește, că în Franția dintre 38 milioane de locuitori, 10 milioane au dreptul de alegere; în Germania dintre 49 milioane de locuitori au dreptul de alegere 10 milioane; în Belgia, care are 6 milioane de locuitori, sunt un milion de alegători; Anglia cu 37 milioane locuitori are 6 milioane de alegători; Italia cu 32 milioane locuitori are 2 milioane; Austria cu 23 milioane locuitori are un milion, iar Ungaria cu 17 milioane locuitori are numai 800,000 de alegători. Dreptul electorală nu este unu dreptu internațional, ci este o pretenție cetățenească. Muncitorii vor pretinde neincetă acestu dreptu, și decât nu li-se va da în timpul celu mai scurtu, vor arangia greve în totu țara, după cum s'a făcutu în Belgia.

Vorbitorulu Josef Dietz propune, ca muncitorii să arangeze în timpul celu mai scurtu o colosală demonstrațiune politică.

Ultimulu vorbitor a fost Carolu Vankó, care dize: Legile dela 1848 înzadar au asigurată fiă-cărui cetățenu alu patriei dreptul de liberă întrunire, căci printr'o ordinațiune ministerială fu zădărnicită acestu dreptu. Sunt în adevăr rușinoșe și infame stările dela noi. Într'altu locu, decât voiesc să aducă o lege excepțională, e de lipsă consensulu parlamentulu, alu ministrilor și alu domnitorulu, în timpul ce la noi și numai unu singuru omu pôte ac totu ce voiesc.

După acestea vorbitorulu prezentă unu proiectu de rezoluțiune, care fu primitu cu multă însuflețire din partea muncitorilor și prin care se hotărî a se cere dela guvern și dela parlamentu următoarele: 1) Introducerea sufragiului universal pentru toți cetățenii statulu, atât bărbați, cât și femei, pentru anumite corporațiuni reprezentative. 2) Înălțarea stărilor excep-

ționale din „Alföld“, (Ungaria sudică). 3) Dreptul de liberă întrunire și de constituire în reuniuni. — Muncitorii întruniți declarară, că vor lupta cu toate mijlocele pentru realizarea acestor dorințe ale lor.

Sciri telegrafice.

Budapesta, 25 Septembrie. Mai mulți membri opoziționali de ai camerei magnaților se adunară eri la contele N. Maurițiu Esterhazy, pentru de a se sfătui, cum s'ar pute forma o majoritate pentru ținuta lor opozițională contra proiectelor bisericesci-politice. Domni o dispoziți reă, cauzată din motivulu, că unii mireni opoziționali, în urma acțiunii fără de succes contra căsătoriei civile, nu voiesc să ia parte la o nouă desbatere și votare. Conferența dură scurtu timp. Nu se luă nici o hotărîre.

Thorn, 25 Septembrie. Poporațiunea polonă e foarte agitată în urma cuvintelor rostite de împăratulu. Se crede, că împăratulu a fost falsu informatu despre ținuta supușilor poloni.

Petersburg, 25 Septembrie. După cele mai noue sciri sosite aci, starea sănătății țarului e bună. Călătoria în Sudulu Rusiei s'a făcutu exclusiv numai din considerare față cu starea sanitară a marelui duce George.

Sofia, 25 Septembrie. Resultatul alegerilor pentru Sobranie dovedește unu deplinu succesu al guvernulu. Dintre 152 aleși, sunt 114 guvernamentali, 8 Tankoviști, 27 umoniști, 3 Caraveloviști, și 1 socialist. În Bjelaslatina, unde candidară ministrul Toncew și Tankow, nu s'a făcutu alegerea, deorece biroulu de alegere a fost atacat de mulțimea agitată, care rupse biletele de votare.

Literatură.

A apărut Nr. 17 alu revistei literare-beletristice, pentru familia „Rândunica“, cu următorulu samaru: Victoriă de Ilie Demetrescu; Profesorulu Iordache de Marg. Moldovanu; Eu nu înțeleg (trad.) de C. Serob; Unu tablou, de I. E. Prodan; Pe munte'n zor, de O. Bocca; Mărturisirele Dorettei (trad.) de Ioan Cădea; Rămurele: Tinerimea română de Silv. Moldovanu; Uitur (chiuitur) de I. G.; Felurite de *.

NECROLOGU. Vasiliu Gheție, parochu gr. cat. alu Cuceului, protopopu actualu în tractulu Notigului, assesoru consistorialu, după unu morbu scurt și repentin — provodut cu S. sacramente ale muribundilor, în 18 l. c. și-a dat sufletu în mâinile Creatorulu în anul 53 alu etății și 28 alu preoției. Rămășițele decedatulu s'au astrucată în Cuceu la 20 l. c. Fia-i țărina ușoră.

DIVERSE.

Avem unu cu acestu nume. Victoru Hugo, după întorcerea sa din exil, n'a mai luat parte la ședințele academiei franceze. Când însă fu vorba de alegerea lui Alesandru Duma, fiulu, merse și elu să-i dea votulu. Portarul dela ușa academiei ilu făcu atent, că intrarea aceea n'ar fi pentru publicu. „Der eu sunt academician“, și Victoru Hugo. Portarul însă ridică din umeri și dize cu unu suris multu dicitor: „Domnulu meu, eu sunt de 20 de ani portaru, cunoscu pe domni, de aceea cu totulu e fără folosu... — „Ertă, der sunt acum 24 de ani de când n'am pusu piciorulu în această casă. Eu sunt Victoru Hugo“. — „Victoru Hugo?“ și portarul. „Stăi puțin: mi-se pare, că avem pe unulu cu acestu nume. Poți trece“.

Dr. Sterie N. Ciurcu

VIENA, IX Pelikangasse Nr. 10

Cabinetu de consultațiune cu celebritățile medicale și cu specialiștii dela facultatea de medicină din Viena.

Consultațiune și prin corespondență.

Proprietaru: Dr. Aurel Mureșianu.

Redactoru responsabil: Gregoriu Maior.

Cursul la bursadin Viena.

Din 22 Septembrie 1894.

Renta ung. de aur 4%	122.05
Renta de corone ung. 4%	96.75
Impr. oail. fer. ung. in aur 4 1/2%	126.50
Impr. oail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.90
Oblig. oail. fer. ung. de ost. I. emis.	125.50
Bonuri rurale ungare	95.75
Bonuri rurale croate-slavone.	96.50
Imprum. ung. cu premii	152.25
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	144.25
Renta de harte austr.	98.90
Renta de argint austr.	98.90
Renta de aur austr.	124.50
Losuri din 1860	148.—
Actii de ale Banței austro-ungarā.	1032.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	468.25
Actii de-ale Banței austr. de credit.	372.75
Napoleondori	9.85 1/2
Mārō imp. ger.	60.75
London (lire sterlinge).	123.75
Rente de corone austr.	97.95

Cursul piței Brașovū.

Din 24 Septembrie 1894.

Banote rom. Cump.	9.80	Vēnd.	9.83
Argint român. Cump.	9.74	Vēnd.	9.79
Napoleon-d'orī Cump.	9.82	Vēnd.	9.84
Galbenī Cump.	5.85	Vēnd.	5.90
Ruble rusești Cump.	134.—	Vēnd.	—
Mārō germane Cump.	60.25	Vēnd.	—
Lire turcești Cump.	11.15	Vēnd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	101.25	Vēnd.	102.25

Bursa de māruri din Budapesta.

din 12 Sept n. 1894.

Sēminte	Calitatea per Hect.	Prețulu per 100 chiliogr.	
		dela	până
Grāu Bănățenescū	80	6.35	6.40
Grāu dela Tisa	80	6.40	6.45
Grāu de Pesta	80	6.35	6.40
Grāu de Alba-regala	80	6.35	6.40
Grāu de Bácska	80	6.45	6.50
Grāu ung. de nordū	80	—	—

Sēminte vechi ori noue	soiul	Calitatea per Hect.	Prețulu per 100 chiliogr.	
			dela	până
Sēcāră		70-72	5.05	5.10
Orzū	nutrețū	60-62	5.60	5.95
Orzū	de vinars	62.64	6.25	7.10
Orzū	de bero	64.66	7.80	8.40
Ovēsū		39.41	5.70	6.15
Cucuruzū	bănăț.	75	—	—
Cucuruzū	altū soiū	75	6.—	6.10
Cucuruzū	"	—	—	—
Hirișcā	"	—	—	—

Productediv.	Soiul	Cursul	
		dela	până
Sem. de trif.	Luțernă ungar. francesă	54	52.—
Oleu de rap.	roșiă rāinată duplū	58	64.—
Oleu de in	dela Pesta	58.	53.50
Uns. de porc	dela țēră svēntatā afumatā	48.50	45.50
Slāninā	"	45.—	48.50
Sēu		—	—
Prune	din Bosnia in buțl din Serbia in saci	8.75	9.25
Lictārū	slavonū cu bānățenescū din Ungaria ungresci sērbesci	8.25	8.50
Nuci	"	14	14.50
Gogoși	"	—	—
Miere	brutā galbinā strecuratā de Rosenau brutū Drojdiuțe de spirt	—	—
Cearā	"	—	—
Spirtū	"	—	—

Cursul lōsurilorū private

din 19 Sept 1894.

	cump.	vēnd.
Basilica	9.20	9.55
Creditū	196.50	196.80
Clary 40 fl. m. c.	57.50	58.50
Navig. pe Dunāre	140.—	141.—
Insbruck	27.25	28.25
Krakau	26.50	27.25
Laibach	25.—	—
Buda	61.—	—
Palfy	57.—	59.—
Crucea roșie austr.	17.70	18.30
dto ung.	12.—	12.50
dto ital.	12.—	13.25
Rudolf	24.—	25.—
Salm	69.50	70.—
Salzburg	27.50	28.—
St. Genois	71.50	72.50
Stanislaw	46.—	48.—
Trieitine 4 1/2% 100 m. c.	143.—	144.—
dto 4% 50	71.—	73.—
Waldstein	51.—	54.—
Sērbesci 3%	39.25	39.75
dto de 10 franci	—	—
Banca h. ung. 4%	127.50	128.50

M A N E a ESPOȘIEI din Losurile / a.
Sortirea LEMBERG. L. a
Câștig 60,000 florini.
Principal
Recomandă IACOB L. ADLER bancher și zaraf Tergul Florilor.
 Brașov, Tergul Florilor.

Avisū.

Am onōre a face cunoscutū Onor. publicū cā

CAFENEUA

din strada Vāmii (Drechsler) pentru ōreși-care renovārī dela 29 ale lunei curente va fi închisā.

Totdeodatā Sāmbatā deschidū cafeneua din nou arangiatā pe promenada de josū.

Mē recomandū bunāvoinței On. publicū

EDUARD ERDELYI.

906,1-4

PUBLICAȚIUNE.

Din partea subscrisului Magistratū se aduce la cunoscință publicā cā Joi în 11 Octomvre 1894 la 10 ōre a. m. se va ținea licitație in sala comunițăii pentru arendarea pāșunitului de oi, pe hotarulū Sighisōrei pe 1894-95. Vadiu este de 50 fl.

Sighișōra, 12 Sept. 1894.

Maglstratulū.

De închiriatū.

Dela Sft. Mihaiu a. c. o locuință, etagiulū I, care constā din 5 ōdāi, cuhnā, șopū de lemne, pivniță, cu frontulū spre Tergulū Straelorū, strada Castelului Nr. 52.

N. Mocanu,

proprietar, Brașov.

Numere singurateice din „Gazeta Transilvaniei” ā 5 cr. se potū cumpēra in librāria Nicolae Ciurcu și in tutungeria I. Gross.

ISVORULŪ Matild de BODOK

cea mai cristalinā, in acid-carbonic cea mai bogatā apā mineralā

alcalin-acide-ferruginosā a continentului.

Isvorū ferruginosū de primulū rangū!

Medicamentū cu cele mai strălucite succese in contra maladielor stomacului, in contra nervosității, in contra maladielorū cauate din lipsā de sānge și cu deosebire in contra maladielorū femeilorū etc.

Borviz de tōtā eleganța!

Apa mineralā „MATILD” se gāsesce in calitate prospētā in depositulū subsemnatului: Brașovū, strada Michail Weiss (ulița poștei) Nr. 12, in tōte birturile și cele mai multe bēcānii.

Prețulū unei sticle de 1 Litru (fără sticlā) 5 cr.

Cu tōtā stima:

Administrațiunea isvorului și depositū de exportațiune

IOSIF GYÖRGY

(Transilvania.) Bodok. (Transilvania.)

471,33-50.

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI”

Prețulū abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe unū anū	12 fl. —

Pentru Romānia și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe unū anū	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecā.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe anū	2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru Romānia și străinătate:

Pe anū	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se facū mai ușorū și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se vorū abona din nou, sē binevoiēsčā a scrie adresa lāmuritū și a arāta și poșta ultimā.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Sosirea și plecarea trenurilor in Brașovū.

Sosirea trenurilor in Brașovū:

1. Dela Pesta la Brașovū:

Trenulū de persōne: 8 ōre dimineța.
Trenulū accel.: 2 ōre 9 min. dupā am.
Trenulū mixtū: 10 ōre 25 minute sēra.
Tr. exp. Romāno: 5 ōre 07 m. dimineța.

2. Dela Bucuresci la Brașovū:

Trenulū accel.: 2 ōre 18 min. dupā am.
Trenulū mixtū: 7 ōre 1 minute sēra.
Trenulū accel.: 10 ōre 37 minute sēra.
Tr. expr. Romāno: 10 ōre 19 m. sēra.

3. Dela Zērnesci la Brașovū.

Trenulū mixtū: 7 ōre 36 min. dimineța.
Trenulū mixtū: 1 ōrā 44 min. dupā am.
Trenulū mixtū: 8 ōre 31 min. sēra.

4. Dela Ch. Oșorheiu la Brașovū.

Trenulū mixtū: 8 ōre 19 min. dimin.
Trenulū de persōne: 1 ōrā 51 m. d am.
Trenulū mixtū: 7 ōre 20 min. sēra.

Plecarea trenurilor din Brașovū:

1. Dela Brașovū la Pesta

Trenulū mixtū: 5 ōre 8 min. dimineța.
Trenulū accel.: 2 ōre 45 min. dupā am.
Trenulū de persōne: 7 ōre 43 min. sēra.
Tr. expr. Romāno: 10 ōre 26 min. sēra.

2. Dela Brașovū la Bucuresci:

Trenulū accel.: 4 ōre 59 minute dimineța.
Trenulū mixtū: 11 ōre inainte de am.
Trenulū accel.: 2 ōre 19 min. dupā am.
Tr. expr. Romāno: 5 ōre 14 m. dimineța.

3. Dela Brașovū la Zērnesci:

Trenulū mixtū: 8 ōre 35 min. dimineța.
" " 4 " 55 m. dupā am.
Trenulū mixtū: 9 ōre 10 min. sēra.

Dela Brașovū la Ch. Oșorheiu.

Trenulū de persōne: 3 ōre 10 dupā am.
Trenulū mixtū: 8 ōre 50 minute dimineța.
Trenulū mixtū: 4 ōre 50 min. dimineța.

Anuncinri

(insertiuni și reclame)

Suntū a se adresa subscrisei administratiuni. in casulū pu-

blicării unui anunciu mai mult de odatā se face scādēmēt care cresce cu câtū publicari se face mai de multe-ori.

Administrațiunea „GAZETEI TRANSILVANIEI”